

การมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยในโรงพยาบาลเป็นหลักการดูแลที่เป็นที่ยอมรับและมี การปฏิบัติอย่างแพร่หลายเนื่องจากเป็นการดูแลที่เป็นประโยชน์แก่ผู้ป่วย แต่อย่างไรก็ตามการศึกษา ในสมาชิกครอบครัวและพยาบาลในกลุ่มผู้ป่วยผู้ใหญ่ที่อยู่ในภาวะเฉียบพลันและวิกฤตยังมีน้อย การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วย ในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรมที่สมาชิกครอบครัวได้ปฏิบัติและปรารถนาจะปฏิบัติ ของสมาชิกครอบครัว และพยาบาล การศึกษาครั้งนี้ใช้แนวคิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการดูแลของเขปี่ร่วมกับการ ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างคัดเลือกแบบเจาะจงเป็นสมาชิกครอบครัวผู้ป่วย จำนวน 140 ราย และพยาบาลจำนวน 35 ราย ในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โรงพยาบาลมหาราชนคร เชียงใหม่ ระหว่างเดือนสิงหาคม ถึง เดือนตุลาคม 2550 เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ 1) แบบสอบถาม การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรมที่สมาชิกครอบครัวได้ ปฏิบัติและปรารถนาจะปฏิบัติ และ 2) แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วย ในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรมและที่พยาบาลได้ให้สมาชิกครอบครัวปฏิบัติและปรารถนาจะให้สมาชิก ครอบครัวปฏิบัติ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้สถิติ วิลคอกซอน ชายนค์ แรงค์ เทสต์ และ สถิติแมนวิทนีย์ยู เทสต์ ผลการวิจัยพบว่า

1. สมาชิกครอบครัวทุกรายได้ปฏิบัติตามดูแลผู้ป่วยจริง โดยคะแนนรวมร้อยละ 52.14 อยู่ในระดับปานกลาง และร้อยละ 50.71 มีคะแนนโดยรวมของความปรารถนาจะปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วยอยู่ในระดับมาก

2. การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยที่ได้ปฏิบัติและปรารถนาจะปฏิบัติ ทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

3. พยาบาลทุกรายได้ให้สมาชิกครอบครัวมีส่วนร่วมในการปฏิบัติดูแลผู้ป่วย โดยคะแนนรวมร้อยละ 82.86 อยู่ในระดับปานกลาง และ ร้อยละ 68.57 มีคะแนนโดยรวมของความปรารถนาให้สมาชิกครอบครัวปฏิบัติตามดูแลผู้ป่วยอยู่ในระดับมาก

4. การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วย ที่พยาบาลได้ให้สมาชิกครอบครัวปฏิบัติและปรารถนาจะให้สมาชิกครอบครัวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วย โดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

5. การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วย ที่สมาชิกครอบครัวได้ปฏิบัติและพยาบาลได้ให้สมาชิกครอบครัวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วย โดยรวมและรายด้านทั้ง 4 ด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

6. การมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนัก ที่สมาชิกครอบครัวปรารถนาจะปฏิบัติและพยาบาลปรารถนาจะให้สมาชิกครอบครัวปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วย โดยรวม และรายด้านกิจกรรมที่ทำเป็นประจำและด้านกิจกรรมการพยาบาล พบว่าไม่มีความแตกต่างกันที่นัยสำคัญระดับ .05 ในขณะที่ด้านกิจกรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสมาชิกครอบครัวกับบุคลากรพยาบาลและด้านกิจกรรมการตัดสินใจในการดูแลผู้ป่วยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลของการวิจัยครั้งนี้ได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับพยาบาลให้ตระหนักถึงความจำเป็นของการมีส่วนร่วมของครอบครัวในการดูแลผู้ป่วยในหอผู้ป่วยหนักอายุรกรรม โดยพยาบาลควรสนับสนุนให้สมาชิกครอบครัวได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ปรารถนาทำที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้การดูแลที่เหมาะสมกับผู้ป่วยที่อยู่ในภาวะวิกฤต

Family participation in caring for hospitalized patient is a widely accepted and implemented as it is beneficial for patients. However, there are few studies in this issue on family members and nurses in acute and critical adult patients. The purposes of this study were to investigate and compare family members' actual participation to preferred participation in caring for patients in medical intensive care unit among family members and nurses. Schepp's Parent Participation concept (1995) and literature review were modified as a conceptual framework of this study. Purposive sampling of 140 family members and 35 nurses of the Medical Intensive Care Unit, Maharaj Nakorn Chiang Mai Hospital were recruited during August to October, 2007. Data were collected using 1) the Family Member Participation in Caring for Patient in Medical Intensive Care Unit for Actual Participation and Preferred Participation Questionnaire, and 2) the Family Member Participation in Caring for Patient in Medical Intensive Care Unit for Actual Participation Granted by Nurse and Preferred the Family Member to Participate by Nurse. Data were analyzed using descriptive statistics, Wilcoxon Matched-Pair Signed-Rank test, and Mann-Whitney U test. The results of this study revealed that:

1. All family members showed actual participated total scores in caring for patients at a moderate level (52.14%). And 50.71% of family members showed total scores of preferred participate in caring for patients at a high level.

2. The participation of family members in caring for patient between the actual and preferred participation of overall dimensions and each dimension were statistically significant differences ($p < .001$).

3. All nurses showed the total scores of granted family members to actual participate in caring for patients at a moderate level (82.86%). And 68.57% of nurses showed total scores of preferred family member to participate in caring for patients at a high level.

4. The actual participate of family members granted by nurses was statistically significant difference from nurses' preferred the family members to participate in caring for patients in both overall dimensions and each dimension ($p < .001$).

5. The actual participate of family members in caring for patients was statistically significant difference from the actual participate of family members granted by nurses in both overall dimensions and each dimension ($p < .001$).

6. The preferred participated of family members in caring for patients was not statistically significant difference from nurses' preferred the family members to participate in caring for patients in overall dimensions and routine activities as well as nursing activities ($p < .05$). However, the information sharing and decision-making dimensions showed statistically significant difference between family members and nurses ($p < .05$).

The findings of this study suggest that nurses should concern the essential of family participation in caring for patients in a medical intensive care unit. Nurses may support family members to perform the preferred participation as much as possible. This is to provide an appropriate care to critically ill patients.